

Música d'Entrada

Homenatge

El missatge actual de Pete Seeger

Manresa reivindica la figura del cantautor i activista nord-americà amb una exposició a la Plana i un concert al Kursaal

EXPOSICIÓ

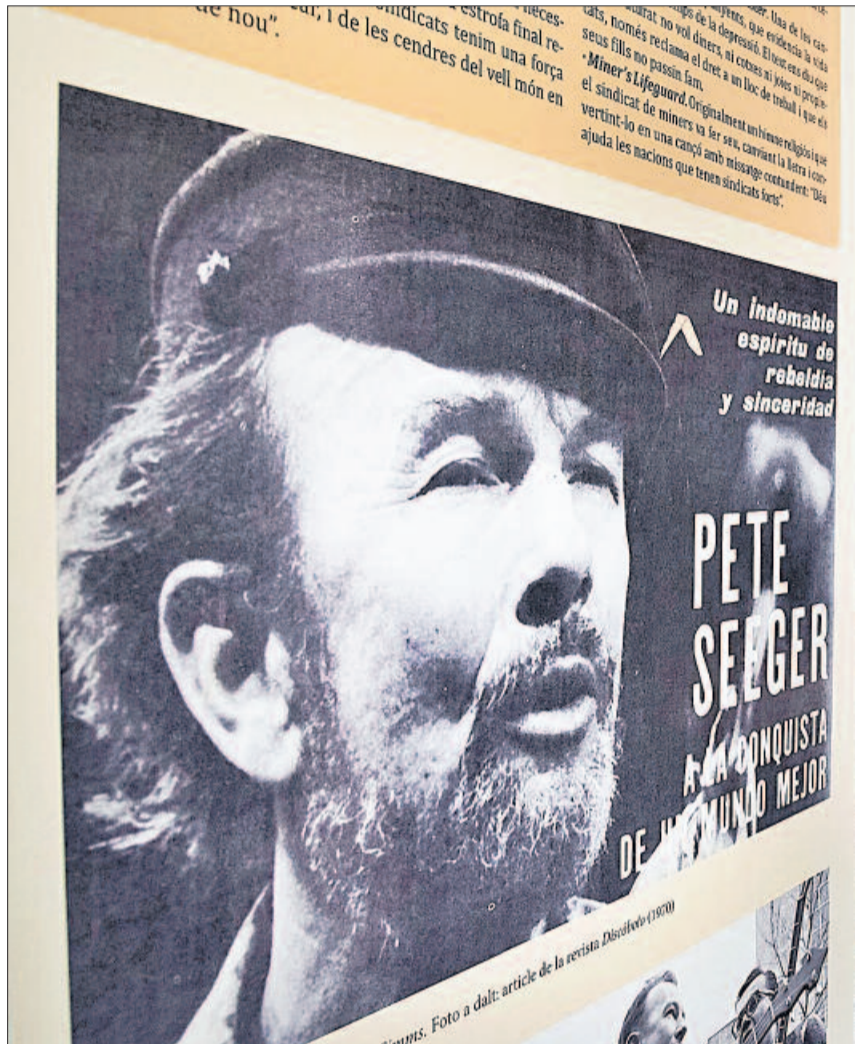
«El poder transformador de la cançó»

Lloc: Espai Plana de l'Om de Manresa Dia: fins al 13 d'octubre, de 17 a 20 h Entrades: gratuïta.

SUSANA PAZ MANRESA

«Li devia a Pete Seeger per tot el que havia fet per mi». El reusenc Ramon Nadal (1950) va conèixer personalment el cantautor i activista nord-americà el 1978 a Barcelona, quan ja feia uns anys que es cartejaven. La fascinació per qui és considerat un emblema de la música folk però amb una dimensió social i política que el depassa va portar Nadal a col·leccionar tot el material que trobava relacionat amb l'artista (discos, publicacions, fotos, documents...), una part del qual es pot veure fins al 13 d'octubre a l'Espai Plana de l'Om de Manresa. L'exposició s'inclou en els actes d'homenatge a Seeger organitzats a la ciutat per l'entitat D'Arrel, El Galliner i Fira Mediterrània quan es compleix el centenari del seu naixement (1919-2014). El plat fort arribarà demà amb un concert al Kursaal (vegeu pàgina següent).

Dimecres, Ramon Nadal va inaugurar l'exposició a Manresa, una mostra que recorre a través d'una dotzena de plafons totes les facetes vitals de Seeger. Químic de professió, Nadal va entrar en contacte amb el folk combatiu de Seeger -i el seu banjo de cinc cordes- en la seva etapa d'universitari, els anys seixanta, a través dels concerts d'El Grup de Folk on militava Xesco Boix, el «Pete Seeger català», diu. Al reusenc li agradaven especialment els espirituals negres com a música de protesta en un temps on la llibertat brillava per la seva absència. Recorda,

Ramon Nadal davant d'un dels plafons de l'exposició creada amb els seus materials sobre Pete Seeger que es va inaugurar dimecres a la Plana

per exemple, com *We Shall Not Be Moved* la cantaven, en les misses de joventut -de caire progressista- que es feien els dissabtes. També a la universitat, quan venien els grisos.

A partir del 1972, Nadal i Seeger van començar una relació epistolar que es va allargar una dècada i mitja.

El reusenc no esperava cap resposta en la primera carta, però el mateix Seeger va contestar a mà i personalment totes les missives fins al final, quan «les dictava a la seva dona, que les escrivia a màquina». I en aquelles cartes -el contingut personal no surt a l'exposició-, Nadal va conèixer

un home «senzil, humil, generós i amb molta animadversió cap als diners, a qui atribuïa molts dels mals del nostre món». Un exemple de la «generositat» de Seeger, explica Nadal, queda recollida en una de les cartes. «Li vaig escriure una vegada per demanar-li si em podia enviar

un cançoner dels Estats Units i ell em va contestar: 'Ramon, el cançoner que em demanes està exhaurit però he trobat una còpia a la meua biblioteca i te l'envio'. Era així».

Seeger estava convençut que «la música podia canviar el món i que, sobretot, les persones havíem de

NEOMOTOR

SI NO POTS ESPERAR, TENS TOT EL CONTINGUT AL NOSTRE WEB:

www.regio7.cat/motor

O SI ETS MÉS CLÀSSIC, CADA DISSABTE AMB

Regió7 PRENSA IBÉRICA

